

Departementet

J.nr. M 1034 - 0706

Den 25 november 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 28 (alm. del) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 28. oktober 2005.

Spørgsmål nr. 28:

Ministeren bedes på baggrund af 92-gruppens rapport "For meget fokus på penge og for lidt miljø – Analyse af Danmarks JI og CDM projekter" forholde sig til 92-gruppens anbefalinger af, at Danmark samlet set er bedst tjent med at overgå til at investere i hjemlige CO₂-reduktioner og i forbindelse med køb af klimakreditter i højere grad satse på projekter, der fremmer bæredygtig udvikling i værtslandene.

Svar:

I rapporten sætter 92-gruppen spørgsmålstegn ved, om det er fornuftigt at fortsætte med JI- og CDM-projekter. Det forekommer ikke at være en fremtidssikret tilgang. I forhandlingerne om en fremtidig klimaaf tale spiller de fleksible mekanismer en nøglerolle, og der er stor international interesse for at bruge disse mekanismer som en løftestang for udvikling og teknologioverførsel.

Forhandlingerne om en klimaaf tale efter 2012 er endnu kun i opstartsfasen. Det er derfor for tidligt at sige noget om, hvad der vil ske til den tid, og herunder om prisen for CO₂-kreditter. Men det er min opfattelse, at vigtige skridt på vejen mod en aftale om, hvad der skal ske efter 2012, er teknologioverførsel og nogle effektive og smidige projektmekanismer. Det synes jeg passer godt sammen med regeringens ambition om gennem statslige indkøb af CO₂-kreditter at bidrage til, at markedet for disse kreditter løbes i gang.

Med hensyn til projekternes bæredygtighed kan jeg oplyse, at alle de projekter, hvor Miljøministeriet indgår kontrakter om køb af CO₂-kreditter, fuldt ud lever op til Kyotoprotokollens regler for sådanne projekter. 92-gruppen ønsker så derudover, at vi skal stille andre krav til projekterne, end de internationale regler tilsiger. Det er jeg ikke enig i. Af hensyn til forhandlingerne om den fremtidige klimaindsats er det vigtigt, at projektmekanismerne kommer til at virke efter hensigten. Det fremmer vi bedst ved at holde fast i de fælles internationale regler, der er aftalt i FN.

For så vidt angår bæredygtigheden af klimaprojekter i udviklingslandene har jeg forelagt spørgsmålet for udviklingsministeren, der oplyser følgende:

"Min besvarelse vedrører den sidste del af spørgsmålet, altså om Danmark i forbindelse med køb af klimakreditter i højere grad bør satse på projekter, der fremmer bæredygtig udvikling i værtslandene. 92-gruppen sætter i rapporten spørgsmålstegn ved, om Udenrigsministeriet i tilstrækkelig grad prioriterer bæredygtig udvikling i CDM-projekterne.

Jeg kan oplyse, at bæredygtighed er et krav i udviklingen af et CDM-projekt. Ifølge de internationale procedurer er det det enkelte værtsland, der selv vurderer bæredygtigheden i hvert enkelt projekt. Det betyder ikke, at Udenrigsministeriet ikke selv vurderer bæredygtigheden i CDM-projekterne. Gennem træning og uddannelse samt bistand til projektudarbejdelse støtter Udenrigsministeriet de udvalgte lande for at sikre at projekterne bidrager til en langvarig bæredygtig udvikling for landene.

Rapporten er baseret på en gennemgang af et antal projekter, der alle befinder sig på et foreløbigt stade i den lange proces, der leder frem til en godkendelse i den internationale CDM-bestyrelse. Projekterne er på dette tidlige tidspunkt i processen derfor ofte kun beskrevet i korte termer. Projektudviklingen sker i de fleste tilfælde under udnyttelse af erfaringerne fra arbejdet med den særlige miljøbistand, hvilket placerer CDM projekterne i en bistandssammenhæng, hvor Danidas målsætninger om bæredygtig udvikling er gældende.

Jeg er derfor ikke enig med rapporten i, at Udenrigsministeriet ikke prioriterer bæredygtig udvikling i forbindelse med projekterne. Det man kan konkludere er, at vi måske ikke i tilstrækkelig grad har dokumenteret dette. Derfor er vi også gået i gang med at udarbejde en egentlig strategi på området, så vi kan få etableret et mere solidt grundlag for den bistand, der er knyttet til CDM."